U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **T. R.**, proti žalovanému: **Obvodní soud pro Prahu 2**, se sídlem Francouzská 19, Praha 2, týkající se řízení o žalobě proti nezákonnému zásahu žalovaného spočívajícím ve vydání rozvrhu práce žalovaného na rok 2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. 4. 2017 č. j. 5 A 53/2017 - 9,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se před Městským soudem v Praze (dále jen „městský soud“) domáhal žalobou doručenou městskému soudu dne 6. 3. 2017 ochrany proti nezákonnému zásahu, který spatřuje v rozvrhu práce Obvodního soudu pro Prahu 2 na rok 2014. Usnesením ze dne ze dne 20. 4. 2017 č. j. 5 A 53/2017 - 9, městský soud žalobu pro opožděnost odmítl. Proti tomuto usnesení podal žalobce svým charakteristickým způsobem „formulářovou“ a jinak bezobsažnou kasační stížnost namítající 1) nezákonnost, 2) podjatost, 3) zmatečnost, 4) trestnou činnost úředních osob, 5) nulitu všech úkonů, 6) nicotnost všech úkonů, a tak jako vždy požádal o ustanovení zástupce, osvobození od soudních poplatků a prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti.

[2] Nejvyšší správní soud vyhodnocuje okolnosti, za nichž stěžovatel podává u soudů návrhy na zahájení řízení a kasační stížnosti, jako projev svévolného a účelového uplatňování práva (srov. k tomu obdobně v případě jiného stěžovatele rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 45/2012 - 11 ze dne 8. 3. 2012 nebo nedávné usnesení č. j. 6 As 155/2017 - 7 ze dne 1. 6. 2017 týkající se téhož stěžovatele, všechna citovaná rozhodnutí jsou dostupná na www.nssoud.cz). Stěžovatel svá „práva“ uplatňuje zjevně šikanózním způsobem a nesoudí se veden snahou o meritorní řešení sporu, nýbrž pro

samotné vedení sporu (srov. k tomu obdobně rozsudek ze dne 7. 6. 2012, č. j. 2 As 82/2012 - 13). V evidenci zdejšího soudu je vedeno ke dni doručení kasační stížnosti celkem 252 spisů, kde žalobce vystupuje v pozici stěžovatele, resp. navrhovatele. Z evidence zdejšího soudu je dále patrné, že množství žalobcem vedených sporů se v průběhu času zvyšuje. Pouhá skutečnost, že stěžovatel vede takové množství sporů, přirozeně sama o sobě neznamená, že by jeho žádostem nemělo být vyhověno. Rozhodující je sériovost a stereotypnost stěžovatelem vedených sporů, spojená s opakováním obdobných či zcela identických argumentů, či spíše bezobsažných tvrzení ve výše popsané formulářové podobě.

[3] Nejvyšší správní soud nevyzval stěžovatele k odstranění vad kasační stížnosti ani k provedení standardních procesních úkonů, tj. nevyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku a k předložení plné moci udělené jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, protože při předběžném posouzení zjistil, že v posuzovaném případě je stěžovatel opět veden snahou vést „spor pro spor“. Takové výzvy vůči stěžovateli neplní svůj účel a nevedou k řádné procesní přípravě řízení. Tyto výzvy naopak rozehrávají písemný „ping pong“ mezi stěžovatelem a zdejším soudem, který prodlužuje řízení o kasační stížnosti o několik týdnů až měsíců. Stěžovatel vždy žádá o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud však tyto žádosti zamítne, neboť shledá kasační stížnost zjevně bezúspěšnou. Výsledkem řízení pak bude jeho zastavení pro nezaplacení soudního poplatku nebo odmítnutí návrhu pro neodstranění jeho vad.

[4] Nejvyšší správní soud nepochyboval, že tento bezúčelný a zcela neefektivní postup by se odehrál i v posuzované věci. Žaloba nemá naději na úspěch, neboť bylo již judikováno, že rozvrh práce soudu není samostatně soudně přezkoumatelný, a to ani prostřednictvím žaloby na ochranu před nezákonným zásahem. Jak Nejvyšší správní soud uvedl v rozsudku ze dne 19. 9. 2012, č. j. 1 As 48/2012 - 28, *„Rozvrh práce soudu (§ 41 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů) není rozhodnutím podle § 65 odst. 1 s. ř. s.“* Jestliže Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku dospěl k závěru, že proti rozvrhu práce soudu se nelze bránit žalobou proti rozhodnutí správního orgánu dle ustanovení § 65 a násl. s. ř. s., nelze jeho závěry obejít tím, že se účastníku soudního řízení připustí možnost podat proti takovému aktu žalobu na ochranu před nezákonným zásahem. Právo účastníka řízení na zákonného soudce je dostatečně chráněno zákonnými prostředky v rámci příslušného řízení, které takový účastník vede – srov. nález Ústavního soudu ze dne 15. 6. 2015, sp. zn. I. ÚS 2769/15. O této skutečnosti, resp. právní úpravě a judikatuře byl stěžovatel ostatně již poučen, např. v usnesení šestého senátu Nejvyššího správního soudu č. j. Nad 184/2017 - 10 ze dne 3. 5. 2017 nebo v již citovaném usnesení č. j. 6 As 155/2017 - 7 ze dne 1. 6. 2017. Krom toho, i kdyby byla žaloba proti rozvrhu práce žalovaného přípustná, je zcela zjevně opožděná, jak správně uzavřel městský soud.

[5] Nejvyšší správní soud proto stěžovatelovu kasační stížnost *a limine* odmítá pro vady podle § 46 odst. 1 písm. a) za použití § 120 s. ř. s.

[6] Nejvyšší správní soud, stejně jako např. v usneseních č. j. 6 As 225/2016 - 12 z 14. 9. 2016, 6 As 228/2016 - 6 z 14. 9. 2016 nebo 6 As 48/2016 - 20 z 9. 3. 2016, týkajících se jiného stěžovatele, avšak s obdobnými podáními, a v případě téhož stěžovatele v usnesení č. j. 6 As 155/2017 - 7 ze dne 1. 6. 2017 vyjadřuje pochybnost, zda takové stereotypní formulářové kasační stížnosti stěžovatele lze vůbec obsahově za vážně míněné kasační stížnosti považovat a zda by správně taková podání stěžovatele neměla být zapsána do rejstříku Na a vyřízena neformálně přípisem, příp. vzhledem k jejich sériovosti a stereotypnosti založena bez odpovědi. Nejvyšší správní soud proto upozorňuje stěžovatele, že napříště mohou být taková jeho podání naznačeným způsobem posouzena a vyřízena.

[7] Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 7. června 2017

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu